

[Søren P. Larsen.]

Socialdemokrater og Venstre, og disse Ændringsforslag fremtræder som en Overenskomst paa dette Omraade mellem Venstre og Regeringspartierne.

Det vil sige, at Lovforslaget bygger paa dette, at Staten stiller Penge til Raadighed. Det Beløb, som man regner med for Forsørgernes Vedkommende, andrager 3,8 Mill. Kr.; til Ikke-Forsørgere bliver det 4,5 Mill. Kr., i alt 8,3 Mill. Kr. Derfra kan man trække det Beløb, som Arbejdsgiverne skal udrede: 0,9 Mill. Kr., og Arbejdernes Bidrag: 1½ Mill. Kr., i alt 2,4 Mill. Kr. Derved kommer vi til et Beløb, der ligger paa omkring 6 Mill. Kr. De fordeles saaledes, at Staten bærer de to Trediedele eller 4 Mill. Kr. og Kommunerne de 2 Mill. Kr.

Man har fra forskellig Side ønsket at hæve disse Understøttelser — og jeg maa sige, hvis vi skulde være gaaet efter vort Hjertelig, tror jeg saamænd let, der kunde være blevet Flertal for højere Satser, end Forslaget giver Udtryk for —, men i Betragtning af den økonomiske Tilstand, hvori vi befinder os, har vi fundet det rimeligt at supplere den Understøttelse, der her er Tale om, paa samme Maade, som vi supplerede Vinterhjælpen, nemlig ved at uddele Naturalier, i dette Tilfælde Kød.

Saa vidt mig bekendt har der ikke nogetsteds været anket over den Ordning, der blev vedtaget i Vinter, og, saa vidt os bekendt, har den i det store og hele virket tilfredsstillende. Det forekommer os derfor rimeligt, at man fortsætter ad den samme Vej, da de samme Forhold jo er til Stede nu, som da vi i Vinter gik over til en saadan Foranstaltning.

Jeg har set, at man f. Eks. i en fynsk Kommune administrerede Vinterhjælpen paa den Maade, at man faktisk uddelte hele Beløbet i Form af Kort, der blev tilstillet de vedkommende, og saa kunde de anvende disse Kort til Indkøb forskellige Steder, ligesom Kødordningen naturligvis blev administreret paa denne Maade. Jeg nævner dette, fordi Ledelsen i denne Kommune, hvor de Radikale og Socialdemokrater var i Flertal, gennemførte denne Ordning paa en saadan Maade, at der ikke kom nogen Kritik frem. Dette taler for, at hvor der er Villie til at gaa den Vej i en trang Tid, er der ogsaa Mulighed for at komme frem.

Gennem Uddelingen af Kød til de forsikrede stilles der et Beløb paa godt et Par Millioner Kroner til Raadighed, og gennem Hjælpekassen gøres det muligt at stille 1

Mill. Kr. til Raadighed til Uddeling af Kød til dem, der ikke er forsikrede, ligesom der yderligere stilles 1½ Mill. Kr. til Raadighed til Hjælpekasserne.

Dette er i det store og hele, hvad det Forslag gaar ud paa, som vi har givet vor Tilslutning. Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag samt for Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget.

Christmas Møller: Den Situation, der foreligger for det høje Ting med Hensyn til Behandlingen af denne Sag, hele den Maade, hvorpaa Sagen er blevet behandlet fra de 3 Forligspartiets Side, behandlet inden Forslags Fremsættelse, aabenbart i lange og trange Forhandlinger, Lovforslagets Fremsættelse paa et meget sent Tidspunkt her og derefter en Udvalgsbehandling, som utvivlsomt overgaar det meste af, hvad man nogen Sinde har set af Udvalgsbehandlinger her i Tinget — alt dette giver mig Grund til, ogsaa under Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket man har fundet det rimeligt at lade denne Forhandling foregaa, at begynde med at sige, at vi tales jo ved ved Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling.

Angaaende Regeringens hele økonomiske Politik og Venstres Støtte til denne, idet det har ladet staa til med Hensyn til Udgifterne uden dog at have direkte Del i Regeringsmagten, paa intet Tidspunkt givende Tinget og Offentligheden Besked om, hvorledes denne Politik er, til Trods for, at Partiet Venstre udadtil lader, som om det kritiserer Regeringens økonomiske Politik meget stærkt — angaaende dette siger jeg, at vi tales jo ved ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling, hvor den almindelige politiske Forhandling finder Sted. Mit Parti vil da tillade sig at komme tilbage til dette Forhold, til de økonomiske Forhold i al Almindelighed og hele den Maade, hvorpaa man finder det passende fra alle ansvarlige Sider at lade Rigsdagsarbejdet foregaa.

For mig her i Aften er der Grund til at gøre følgende Bemærkninger: Vi Konservative har paa intet Tidspunkt benægtet, at der gives Situationer i Rigsdagens Liv, hvor forceret Arbejde er naturligt og rimeligt. Men jeg har Lov til at sige — det vender vi ogsaa tilbage til senere —, at naar man taler om Rigsdagens Arbejde og om, hvad der kan sinke Rigsdagens Arbejde, saa er det